

Az Østre Landsret (Dánia) által 2016. február 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – X Denmark A/S kontra Skatteministeriet

(C-118/16. sz. ügy)

(2016/C 270/31)

Az eljárás nyelve: dán

A kérdést előterjesztő bíróság

Østre Landsret

Az alapeljárás felei

Felperes: X Denmark A/S

Alperes: Skatteministeriet

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a 2003/49/EK irányelv ⁽¹⁾ 1. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 1. cikkének (1) bekezdését, hogy az a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaság, amely az irányelv 3. cikkének hatálya alá tartozik, és amely a jelen ügy körülményeihez hasonló körülmények között kamatot kap valamely másik tagállambeli leányvállalatától, az irányelv alkalmazásában a hivatkozott kamat „haszonhúzója”?
- 1.1. Az 1977. évi OECD adóztatási modellegyezmény 11. cikkében szereplő megfelelő fogalommal összhangban kell-e értelmezni a 2003/49/EK irányelv 1. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 1. cikkének (1) bekezdése szerinti „haszonhúzó” fogalmát?
- 1.2. Amennyiben az 1.1. kérdésre igenlő válasz adandó, úgy a fogalmat kizárólag az 1977. évi adóztatási modellegyezmény 11. cikkéhez fűzött kommentárra (8. pont) tekintettel kell értelmezni, vagy további kommentárok is figyelembe vehetők az értelmezés során, beleértve a 2003-ban az „áteresztő társaságokkal” összefüggésben megfogalmazott kiegészítéseket (8.1. pont, jelenleg 10.1. pont) és a 2014-ben a „szerződéses vagy jogszabályon alapuló kötelezettségekkel” összefüggésben megfogalmazott kiegészítéseket (10.2. pont)?
- 1.3. Amennyiben a 2003. évi kommentárok figyelembe vehetők az értelmezés során, úgy annak, hogy valamely társaság ne minősüljön „haszonhúzó” a 2003/49/EK irányelv alkalmazásában, feltétele-e, hogy ténylegesen sor került pénzeszközök olyan személyekhez juttatására, akiket a kamatfizető székhelye szerinti állam a szóban forgó kamattal „haszonhúzó” tekint, és – amennyiben igen, úgy – további feltétel-e, hogy a tényleges átadásra a kamatfizetéshez közeli időpontban és/vagy kamatfizetesként kerüljön sor?
- 1.3.1. Ezzel összefüggésben milyen jelentőséggel bír, ha saját tőkét használnak a kölcsönhöz, ha a szóban forgó kamatot a főösszeghez rendelik (tőkésítik), ha a kamat jogosultja később csoporton belüli átruházást hajt végre az ugyanazon államban illetőséggel rendelkező anyavállalatához azzal a céllal, hogy a szóban forgó államban alkalmazandó szabályok szerint adózási szempontból kiigazítsa a nyereségeit, ha a szóban forgó kamatot később a kölcsönvevő társaság tőkéjévé alakítják, ha a kamat jogosultját szerződéses vagy jogszabályon alapuló kötelezettség terheli a kamat más személy részére történő átadására, és ha a kamatfizető személy székhelye szerinti állam által a kamattal „haszonhúzó” tekintett személyek többsége más tagállamokban vagy más államokban rendelkezik illetőséggel, amelyekkel Dánia egyezményt kötött a kettős adóztatás elkerüléséről, azaz a dán adójogszabályok alapján nem lenne indokolt a forrásadó levonása, ha a szóban forgó személyek hitelezők lennének, és ezáltal közvetlenül jutnának a kamathoz?
- 1.4. Azon kérdés értékelése szempontjából, hogy az irányelv alkalmazásában „haszonhúzó” kell-e tekinteni a kamat jogosultját, milyen jelentőséggel bír, hogy a kérdést előterjesztő bíróság az ügy tényállásának értékelését követően arra a következtetésre jutott, hogy a jogosult – a kapott kamat más személynek való átadására irányuló szerződéses vagy jogszabályon alapuló kötelezettség hiányában – nem rendelkezett „teljes körű” jogosultsággal a kamattal „használatára és hasznainak szedésére” az 1977. évi adóztatási modellegyezmény 2014. évi kommentárjában szereplő módon?

2. Azt feltételezi-e a tagállamnak az irányelv 5. cikkének (1) bekezdésre való hivatkozása a csalás vagy visszaélés megelőzésére vonatkozó nemzeti rendelkezések alkalmazása tekintetében, vagy az irányelv 5. cikkének (2) bekezdésére való hivatkozása, hogy a szóban forgó tagállam az irányelv 5. cikkét átültető különös hazai rendelkezést fogad el, vagy hogy a nemzeti jogban vannak olyan, a csalásra, visszaélésre és adókijátszásra vonatkozó általános rendelkezések vagy elvek, amelyeket az 5. cikkel összhangban lehet értelmezni?
- 2.1. Amennyiben a 2. kérdésre igenlő válasz adandó, úgy az irányelv 5. cikke szerinti különös hazai rendelkezésnek tekinthető-e a társasági adóról szóló törvény 2. cikke (2) bekezdésének d) pontja, amely szerint a kamatjövedelemre vonatkozó korlátozott adókötelezettség nem vonatkozik „a különböző tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat- és jogdíjfizetések közös adózási rendszeréről szóló 2003/49/EK irányelv [...] szerint adómentes kamatra”?
3. Az irányelv 5. cikkének hatálya alá tartozó, megállapodáson alapuló visszaélés-ellenes rendelkezés-e a valamely két tagállam között létrejött és az OECD adóztatási modellegezménnyel összhangban megszövegezett, a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény olyan rendelkezése, amelynek értelmében a kamat adóztatása attól függ, hogy a kamat jogosultja tekintendő-e a kamat haszonhúzójának?
4. A 2003/49/EK irányelv szerinti visszaélésnek stb. minősül-e, ha a kamatfizető székhelye szerinti tagállamban adólevonás érvényesíthető a kamatra, míg a kamat jogosultjának székhelye szerinti tagállamban nem adóztatják a kamatot?
5. Kiterjed-e a 2003/49/EK irányelv hatálya a luxemburgi illetőséggel rendelkező, a luxemburgi jog alapján „*société en commandite par actions*” (betéti részvénytársaság; a továbbiakban: S.C.A.) formában létrehozott és nyilvántartásba vett, valamint a kockázati tőke-befektető társaságokról (SICAR) szóló, 2004. június 15-i luxemburgi törvény alapján „*société d'investissement en capital à risque*” (kockázati tőke-befektető társaság; a továbbiakban: SICAR) társaságnak minősülő társaságra?
- 5.1. Amennyiben az 5. kérdésre igenlő válasz adandó, úgy lehet-e valamely luxemburgi „S.C.A./SICAR” a kamat „haszonhúzója” a 2003/49/EK irányelv alapján, jöllehet a kamatot fizető társaság székhelye szerinti tagállam a nemzeti joga szerint adózási szempontból átlátható jогalanynak tekinti a szóban forgó társaságot?
- 5.2. Amennyiben az 1. kérdésre nemleges válasz adandó, és a kamat jogosultja nem tekinthető a szóban forgó kamat „haszonhúzójának”, úgy a szóban forgó ügyben felmerült körülmények között az S.C.A./SICAR tekinthető-e az irányelv alkalmazásában a szóban forgó kamat „haszonhúzójának”?
6. Annak a tagállamnak, amely nem kívánja elismerni, hogy valamely másik tagállambeli társaság a kamat haszonhúzója, és azzal érvel, hogy a másik tagállambeli társaság úgynevezett mesterséges áteresztő társaság, kötelessége-e a 2003/49/EK irányelv vagy az EK 10. cikk alapján meghatározni azon személy tagállamát, amely ebben az esetben haszonhúzónak tekintendő?
7. Amennyiben a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaság (anyavállalat) valóban nem mentesül a forrásadó alól a 2003/49/EK irányelv alapján a valamely másik tagállamban illetőséggel rendelkező társaságtól (leányvállalat) kapott kamat tekintetében, és az utóbbi tagállamban illetőséggel rendelkező anyavállalatra korlátozott adókötelezettség vonatkozik a kamattal összefüggésben a hivatkozott tagállamban, úgy az EK 48. cikkel összefüggésben értelmezett EK 43. cikkel ellentétes-e az olyan jogszabály, amelynek értelmében az utóbbi tagállamban a forrásadó levonásáért felelős társaságnak (leányvállalat) magasabb mértékű késedelmi kamatot kell fizetnie a forrásadó-tartozás késedelmes megfizetése esetén ahhoz a késedelmi kamathoz képest, amelyet a tagállam az ugyanazon tagállamban illetőséggel rendelkező társasággal szemben érvényesített társaságiadó-követelés (a kamatjövedelmet is beleértve) esetén alkalmaz?

8. Amennyiben a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaság (anyavállalat) valóban nem mentesül a forrásadó alól a 2003/49/EK irányelv alapján a valamely másik tagállamban illetőséggel rendelkező társaságtól (leányvállalat) kapott kamat tekintetében, és az utóbbi tagállamban illetőséggel rendelkező anyavállalatra adóalanyként korlátozott adókötelezettség vonatkozik a kamattal összefüggésben a hivatkozott tagállamban, úgy az EK 48. cikkel összefüggésben értelmezett EK 43. cikkel (másodlagosan az EK 56. cikkel) – külön-külön vagy együttesen – ellentétes-e az olyan jogszabály, amelynek értelmében:

- a) az utóbbi tagállam a kamatfizető személyt a kamat után forrásadó levonására kötelezi, és e forrásadó-levonás elmaradása esetén e személy hatóságokkal szembeni fizetési kötelezettségét állapítja meg, noha ilyen forrásadó-levonási kötelezettség nem áll fenn akkor, amikor a kamat jogosultja az utóbbi tagállamban rendelkezik illetőséggel?
- b) az utóbbi tagállamban illetőséggel rendelkező anyavállalatnak nem kellett volna társaságiadó-előleget fizetnie az első két adóévben, hanem csak a forrásadó esedékességének időpontjánál jóval későbbi időpontban kezdett volna társasági adót fizetni?

A kérdést előterjesztő bíróság azt kéri a Bíróságtól, hogy a 7. kérdésre adandó válaszát illessze bele a 8. kérdésre adandó válaszába.

⁽¹⁾ A különböző tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat- és jogdíjfizetések közös adózási rendszeréről szóló, 2003. június 3-i 2003/49/EK tanácsi irányelv (HL L 157., 49. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 380. o.).

Az Østre Landsret (Dánia) által 2016. február 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – C Danmark I kontra Skatteministeriet

(C-119/16. sz. ügy)

(2016/C 270/32)

Az eljárás nyelve: dán

A kérdést előterjesztő bíróság

Østre Landsret

Az alapeljárás felei

Felperes: C Danmark I

Alperes: Skatteministeriet

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a 2003/49/EK irányelv ⁽¹⁾ 1. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 1. cikkének (1) bekezdését, hogy az a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaság, amely az irányelv 3. cikkének hatálya alá tartozik, és amely a jelen ügy körülményeihez hasonló körülmények között kamatot kap valamely másik tagállambeli leányvállalatától, az irányelv alkalmazásában a hivatkozott kamat „haszonhúzója”?
- 1.1. Az 1977. évi OECD adóztatási modellegyezmény 11. cikkében szereplő megfelelő fogalommal összhangban kell-e értelmezni a 2003/49/EK irányelv 1. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 1. cikkének (1) bekezdése szerinti „haszonhúzó” fogalmát?
- 1.2. Amennyiben az 1.1. kérdésre igenlő válasz adandó, úgy a fogalmat kizárólag az 1977. évi adóztatási modellegyezmény 11. cikkéhez fűzött kommentárra (8. pont) tekintettel kell értelmezni, vagy további kommentárok is figyelembe vehetők az értelmezés során, beleértve a 2003-ban az „átersztő társaságokkal” összefüggésben megfogalmazott kiegészítéseket (8.1. pont, jelenleg 10.1. pont) és a 2014-ben a „szerződéses vagy jogszabályon alapuló kötelezettségekkel” összefüggésben megfogalmazott kiegészítéseket (10.2. pont)?